

هنگ‌کنگ بخشی از چین است. این یک واقعیت اساسی است که در قانون اساسی مندرج شده و توسط انگلیس و همچنین چین موافقت گردیده است. هنگ‌کنگ یک منطقه اداری از چین است، و یک کشور مستقل نیست، و هرگز هم نبوده، حتی زمانی که بریتانیا آن را با زور غصب و اشغال نمود... چین بطور هم‌زمان در چندین جبهه با حملات مواجه شده است و این نیاز به فراست، پایداری، مقاومت و قدرت مردم چین دارد که از انقلاب خود دفاع نمایند و یکبار و برای همیشه خودشان را از شر سلطه استعمار و امپریالیسم رها سازند. آن‌هایی که پرچم‌های بریتانیا و آمریکا را در اعتراضات هنگ‌کنگ به اهتزاز درآوردند، ماهیت خود را آشکار ساختند. آن‌ها آینده چین نیستند. آن‌ها تجسم بازمانده از یک عصر منسوخ و خاطرات از یادرفته، مرده‌های برخاسته از گورستان تاریخ هستند.

مرحله جدید «جنگ ترکیبی» آمریکا علیه چین

نوشته: کریستوفر بلک

برگردان: آما دور نویدی

«جنگ ترکیبی» آمریکا علیه چین وارد مرحله نوینی شده است

چین و زامبی‌های گذشته

جنگ ترکیبی آمریکا و گروه کشورهای دست‌نشانده اش، از انگلیس گرفته تا کانادا و استرالیا که علیه چین هدایت شده، وارد مرحله جدیدی شده است.

اولین مرحله، انتقال گسترده نیروهای هوایی و دریایی آمریکا به اقیانوس آرام و تحرکات دائمی علیه چین در دریای چین جنوبی و تنگه تایوان بود.

دومین مرحله، ایجاد اطلاعات دروغین درباره رفتار چین با مردمان اقلیت، بویژه در تبت و غرب چین بود.

علی‌رغم نقض قوانین حقوق بشری، که وجدان هر ناظر عینی را شوکه می‌کند، این کارزار تبلیغاتی توسط کشورهایهایی مانند آمریکا، کانادا و استرالیا انجام گرفته شده است که در ارتباط با مردمان بومی خود بدترین رکورد نقض حقوق بشر را در جهان دارند، کسانی که حاضر نیستند از حملات فیزیکی و تبعیض نسبت به مردمان اقلیت خود امتناع کنند، اقلیت‌هایی که قرن‌ها توسط دولت‌های کشورهای نام‌برده قتل‌عام فیزیکی و فرهنگی شده‌اند.

سومین مرحله، این‌که آمریکا باز هم قناعت نکرد، و تبلیغات (آمریکا و شرکاء) به توسعه اقتصادی چین، تجارت بین‌المللی آن، سازمان همکاری شانگهای، ابتکار جاده ابریشم و کمربند آن، بانک توسعه چین، و دیگر تأسیسات و ابتکارات بازرگانی چین گسترش یافت، که از آن طریق چین متهم به تلاش جهت کنترل جهان شده است؛ اتهامی از طرف همان کشورهایهایی که کشورهای دیگر، دوست یا دشمن را که در برابر تلاش آمریکا جهت کنترل جهان مقاومت کند، به بلوکه و تحریم اقتصادی یا بدتر از آن، به نابودی هسته‌ای تهدید می‌کنند.

چهارمین مرحله، تلاش آمریکا جهت تخریب اقتصادی چین با «تعرفه‌های» تنبیهی است، که اساساً بلوکه و تحریم کردن محموله‌های چینی است. هدف، معاملات تجاری بهتر از این نیست، بلکه بزانو درآوردن چین واقعیتی است، اما تأثیر منفی این تعرفه‌ها بر مصرف‌کنندگان آمریکایی، کشاورزان و تولیدکنندگان نسبت به هدف اصلی، ثانوی مطرح شده‌اند.

مرحله پنجم، در سال گذشته و با رُپایش و بازداشت غیرقانونی مینگ وانژو، مدیر ارشد شرکت فن‌آوری پیشرفته هوآوی چین رُخ داد، که در هم‌آهنگی با کارزار گسترده آمریکا جهت مجبور ساختن دست‌نشانندگان خود برای کنار گذاشتن هرگونه معاملاتی با آن شرکت است. مینگ وانژو علی‌رغم خواست خود و به دستور آمریکا هنوز در کاناداست. چینی‌ها در آمریکا، استرالیا و کانادا مورد حملات پی‌در پی قرار گرفته‌اند.

آخرین مرحله (مرحله ششم)، در این جنگ ترکیبی، شورشی است که توسط آمریکا، انگلیس، کانادا و بقیه در هنگ‌کنگ تحریک شده است، و تاکتیک‌هایی طراحی کرده اند که چین را مجبور به سرکوب آشوب‌گران کند تا بتوانند تبلیغات ضدچینی خود را تشدید نمایند، و یا به «معترضین» هنگ‌کنگ فشار بیاورند که از چین اعلام استقلال کنند و بعد هم با استفاده از زور از آن‌ها حمایت کنند.

میچ مک کونل، سناتور مهم آمریکایی، در بیانیه ای در ۱۲ اوت ۲۰۱۹، بطور ضمنی تهدید به چین سناریویی کرد، و اظهار داشت که آمریکا به چین اخطار می‌دهد که جلوی اعتراضات را نگیرد، و چنانچه آن‌ها را سرکوب کند، عواقبی برایش دارد. بعبارت دیگر، آمریکا مدعی است که از لباس سیاه پوش‌های ارازل و اوباش، پیراهن سیاه فاشیست‌ها حمایت خواهد کرد. این مرحله جدید بسیار خطرناکست، اما همان‌گونه که دولت چین بارها اظهار کرده است، باید با فراسر و قدرت مردم چین اداره شود.

در حال حاضر، مدارک و شواهد فراوانی وجود دارد که انگلیس و آمریکا دستان تاریک و شوم پشت این حوادث در هنگ‌کنگ هستند. هنگامی که انجمن وکلای هنگ‌کنگ به اعتراضات پیوستند، غرب ادعا نمود که حتی وکلاء با حمایت از اعتراضات جهت اجرای عدالت برای مردم تلاش کردند. اما رهبران این انجمن یا وکلای انگلیسی و یا اعضای شرکت‌های حقوقی مذکور در لندن مستقر هستند، مانند **جیمی چان**، رئیس باصلاح جبهه حقوق بشر مدنی، که در سال ۲۰۰۲ با هدف جدایی هنگ‌کنگ از چین تشکیل شده است. یا **کوپن لم**، همدست دیگری در مؤسسه حقوقی مستقر در لندن، و **استو کوواک** و **الوین ایونگ**، اعضای ضدچین حزب مدنی که فرارست هفته آینده با مقامات آمریکا دیدار کنند.

بیشتر بخوانید: هنگ‌کنگ: آیا رژه روندگان دو میلیون نفری می‌توانند اشتباه باشند؟

https://www.globalresearch.ca/hong-kong-can-two-million-marchers-be-wrong/5682059?utm_campaign=magnet&utm_source=article_page&utm_medium=related_articles

کوواک در ملاقات‌های دیگر خود (با مقامات آمریکایی و انگلیسی) خواهان استقلال هنگ‌کنگ شده است، برخی از این ملاقات‌ها توسط شورای امنیت ملی آمریکا حمایت شده اند و از آمریکا تقاضا کرده است که به فرمان قانون سیاسی هنگ‌کنگ متوسل شود، از جمله موارد که رئیس جمهور آمریکا را به صدور حکمی متعهد می‌کند که با هنگ‌کنگ به عنوان قلمروی جداگانه در امور تجارتي رفتار نماید. در نتیجه، به کل تجارت چین خسارت وارد می‌شود، زیرا که بسیاری از درآمد چین از طریق هنگ‌کنگ می‌آید. رئیس جمهور می‌تواند به این قانون متوسل شود، اگر تصمیم بگیرد که هنگ‌کنگ «به اندازه کافی خودمختار نیست، و توجیه کند که بطور جداگانه از بقیه چین با آن رفتار شود.»

اضافه بر درخواست کوواک، جهت استفاده از این قانون، سناتور آمریکایی تد کروز، لایحه ای باعنوان قانون ارزش گذاری هنگ‌کنگ را ارائه داده است، که از رئیس جمهور می‌خواهد «درمورد چگونگی استثمار هنگ‌کنگ توسط چین در دوزدن قوانین آمریکا» گزارش دهد.

اما بنظر می‌رسد که کارزار تبلیغاتی ضدچین اثری را که آن‌ها امیدوار بودند، ندارد. نیویورک تایمز در ۱۳ اوت ۲۰۱۹، مقاله ای نوشت با عنوان: «چین یک جنگ ضداطلاعاتی علیه اعتراض کنندگان براه انداخته است.» **مقامات کنسولگری آمریکا شرم‌گین از این‌که هفته قبل در ملاقات با رهبران معترض، در هتل هنگ‌کنگ دست آن‌ها را رو کرده، و اظهارات آشکار حمایت از معترضین توسط آمریکا، کانادا و انگلیس و همچنین تلاش جهت برخورد با هنگ‌کنگ بعنوان یک دولت مستقل، اکنون آژانس‌های اطلاعاتی آمریکا را مجبور کرده است که تلاش کنند تا با حقایق چین، و با اعلام این‌که هر چیزی که چین می‌گوید ضداطلاعات است، مقابله به مثل کنند.**

اهداف آمریکا و انگلیس در این توضیح از مقاله آشکار شده است:

«هنگ‌کنگ، که بریتانیا آن را در سال ۱۹۹۷ به حکومت چین برگرداند، خارج از سیستم امنیتی چین باقی می‌ماند، و بنابراین، درکنار یکی از عمیق‌ترین تقسیمات آنلاین جهان نشسته است. حفظ آزادی شهر جهت زندگی بدون کنترل سرزمین اصلی، اکنون به یکی از دلایلی تبدیل شده است که منجر به تحریک اعتراضات اخیر شده است.»

این بیانیه در مقابل قانون اساسی افراشته شده است، و توافق بین انگلیس و چین را بیان می‌کند، زمانی که انگلیس در نهایت به ترک هنگ‌کنگ موافقت نمود. ما نیاز داریم که بدانیم قانون اساسی چه می‌گوید. **این قانون که در ۴ آوریل ۱۹۹۴ اعلام شده است، و تاریخ واگذاری قلمرو هنگ‌کنگ را به چین در تاریخ ۱ ژوئیه ۱۹۹۷ مقرر می‌دارد، در مقدمه اش می‌گوید:**

«هنگکنگ از قدیم الایام بخشی از قلمرو چین بوده است؛ این قلمرو پس از جنگ تریاک در سال ۱۸۴۰ توسط بریتانیا اشغال شد. در ۱۹ دسامبر ۱۹۸۴، دولت‌های چین و بریتانیا بیانه مشترکی را درباره مسئله هنگکنگ، امضاء کردند، و تصریح نمودند که دولت جمهوری خلق چین اعمال حاکمیت بر هنگکنگ را از ۱ ژوئیه ۱۹۹۷ از سرخواهد گرفت، و بدین ترتیب، آرزوی پرورده مشترک طولانی مدت مردم چین را برای وصول هنگکنگ برآورده کرد.»

جمهوری خلق چین ضمن تأکید بر وحدت ملی و تمامیت ارضی چین، حفظ رونق و ثبات هنگکنگ، و بادر نظر گرفتن تاریخ و واقعیت‌های آن، تصمیم گرفت که به محض از سرگیری اعمال حاکمیت بر هنگکنگ، بنابر مفاد ماده ۳۱ قانون اساسی جمهوری خلق چین، یک منطقه اداری ویژه در هنگکنگ ایجاد کند، که تحت اصل «یک کشور، دو سیستم»، سیستم سوسیالیستی و سیاست‌هایش در هنگکنگ اعمال خواهد شد. سیاست‌های اساسی جمهوری خلق چین در ارتباط با هنگکنگ توسط دولت چین در بیانه مشترک چین و بریتانیا با جزئیات شرح داده شده است.

طبق قانون اساسی جمهوری خلق چین، کنگره ملی خلق چین، بدین‌وسیله قانون اساسی منطقه اداری ویژه هنگکنگ جمهوری خلق چین را تصویب می‌کند، یک منطقه اداری جهت حصول اطمینان از اجرای سیاست‌های اساسی جمهوری خلق چین در هنگکنگ، و سیستم‌هایی که باید در منطقه اداری خاص هنگکنگ عملی شود را تعیین می‌نماید.»

هنگکنگ بخشی از چین است. این یک واقعیت اساسی است که در قانون اساسی مندرج شده و توسط انگلیس و همچنین چین موافقت گردیده است. هنگکنگ یک منطقه اداری از چین است، و یک کشور مستقل نیست، و هرگز هم نبوده، حتی زمانی که بریتانیا آن را بازور غصب و اشغال نمود.

بنابراین، این ادعایی که معترضین تلاش در حفظ چیزی دارند که هرگز وجود نداشته، یعنی آزاد از کنترل چین، از وقتی که هنگکنگ تحت کنترل چین درآمده است، جعلی است. این واقعیت که چین به هنگکنگ اجازه داد که سیستم سرمایه داری خود را حفظ کند، این را ثابت می‌کند. این واقعیت که چین می‌تواند سوسیالیسم را ۵۰ سال بعد یا زودتر اعمال کند، در صورت تحقق شرایط ویژه، نیز این را ثابت می‌کند.

اولین(بهانه)، جهت آشوب‌ها، وجود مورد قانون استرداد بین سرزمین اصلی چین و هنگکنگ بود، که مشابه به مواردی است که بین استان‌های کانادا و ایالت‌های آمریکا وجود دارد. **دومین(بهانه)،** ادعایی است که اصرار چین مبنی بر حاکمیت خود بر قلمرو(هنگکنگ)، بنوعی خودمختاری محدودی را که به هنگکنگ داده شده است، لغو نموده است، و این خودمختاری را تهدید می‌کند، که این هم بی پایه و اساس است.

پس بنابراین، بر اساس چنین استدلال‌هایی می‌توان به آسانی کانادا را به چندین قطعه تقسیم نمود، یا همچنین آمریکا را تجزیه کرد، یا حتی انگلیس را، زیرا که لندن سلطه خود را بر ایرلند، ولز و اسکاتلند می‌بیند که توسط گروه‌های ناسیونالیست به چالش کشیده شده است. و ما بخوبی می‌دانیم که اعتراضات خشونت آمیز منجر به سرکوب سریع چنین نیروهایی خواهد شد، چنانچه دولت‌های مرکزی حس کنند که تهدید شده اند، بویژه با خشونت که ما توسط پیراهن سیاه پوش‌های هنگکنگ می‌بینیم. وقتی که کاتلان‌ها تلاش کردند که از اسپانیا جدا شوند، ما دیدیم که چه اتفاقی در اسپانیا رخ داد. رهبران این جنبش اکنون در تبعیدند. ما دیدیم که آمریکا علیه تظاهرات توانایی دارد، وقتی که در خیابان کنت به تظاهرکنندگان شلیک کرد، زمانی که دانشجویان تظاهرات صلح آمیز داشتند. این چیزها فراموش شدنی نیستند. ما می‌دانیم که چگونه بریتانیایی‌ها به تلاش‌های جدید جهت یک ایرلند متحد واکنش نشان خواهند داد.

چین بطور هم‌زمان در چندین جبهه با حملات مواجه شده است و این نیاز به فراست، پایداری، مقاومت و قدرت مردم چین دارد که از انقلاب خود دفاع نمایند و یکبار و برای همیشه خودشان را از شر سلطه استعمار و امپریالیسم رها سازند. آن‌هایی که پرچم‌های بریتانیا و آمریکا را در اعتراضات هنگکنگ به اهتزاز درآوردند، ماهیت خود را آشکار ساختند. آن‌ها آینده چین نیستند. آن‌ها تجسم بازمانده از یک عصر منسوخ و خاطرات از یادرفته، مرده‌های برخاسته از گورستان تاریخ هستند.

درباره نویسنده:

کریستوفر بلک، یک وکیل جنایی بین‌المللی است که در تورونتو-کانادا مستقر می‌باشد. او برای شماری از موارد جنایات جنگی شناخته شده است، و اخیراً رُمان خود را با عنوان: «زیر ابرها» منتشر نموده است. او درباره حقوق بین

الملل، سیاست و حوادث جهانی مقاله می‌نویسد، بویژه برای مجله آنلاین «چشم انداز شرقی جدید». او بارها با سایت تحقیقات جهانی همکاری کرده است.

عکس از سایت «چشم انداز شرقی جدید». ان ایی ا می‌باشد.

برگرداننده شده از:

America's "Hybrid War" against China has Entered a New Phase

China and the Zombies of the Past

By [Christopher Black](#)

Global Research, August 15, 2019

<https://www.globalresearch.ca/americas-hybrid-war-against-china-has-entered-a-new-phase/5686429>